

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ministeren. Og så er der foreløbig fire korte bemærkninger, og den første er fra hr. Kamal Qureshi.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes, det er interessant nok at sætte nogle mål for, hvordan børn bør have det. Der er vi jo enige i, at for børn kan man godt tillade sig at stille nogle væsentlige krav om, hvad der skal til, hvis man bringer børn til verden.

Men når vi taler om børn, der lever på børnehjem, så må jeg sige, at jeg kan citere Det Konservative Folkepartis politiske ordfører, fru Pia Christmas-Møller, fra Folketingssalen den 2. februar 2006, hvor hun sagde:

»Jeg er ikke i tvivl om, at et barn, der ellers er henvist til et børnehjem eller henvist til måske at leve på gaden i et eller andet tredje verdensland, i al overvejende grad vil have det langt, langt, langt, langt bedre ved at blive adopteret af en familie i Danmark eller ved at blive adopteret af en enlig i Danmark eller ved at blive adopteret ind i et homoseksuelt parforhold i Danmark. Det er jeg ikke i tvivl om; sådan vil hovedreglen være. Stod det til mig, skulle det også være muligt.«

Det udtaler fru Pia Christmas-Møller som politisk ordfører for De Konservative. Så det virker i hvert fald, som om der er en eller anden uenighed hos Det Konservative Folkeparti: Vi har en minister fra De Konservative, som mener, at det ikke skal være muligt, og vi har en politisk ordfører fra De Konservative, som synes, at som alternativ til et børnehjem er en homoseksuel familie at foretrække, og derfor vil hun gerne støtte et sådant forslag.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er da en sag, hvor det bestemt kan fremføres argumenter både for den ene løsning og for den anden løsning. Det er jo ikke altid sådan, at alting er sort eller hvidt. Derfor sagde jeg også i min tale her, at man selvfølgelig let kunne anlægge det synspunkt, at et barn ville få det bedre hos nogle registrerede partnere i Danmark end på et børnehjem i et andet land, hvor de lever under ringere vilkår.

Men, sagde jeg, forholdet er jo det, at der er flere, der søger om adoption, end der er børn til rådighed, og derfor kan man finde andre adop-

tanter til de pågældende børn. Derudover må jeg sige, at de synspunkter, jeg giver udtryk for her, er regeringens, og det er også den konservative folketingsgruppes synspunkter. Men naturligvis er det her et spørgsmål, hvor nogle i en folketingsgruppe kan have et andet synspunkt end det, der er regeringens eller måske folketingsgruppens officielle holdning.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg ville ønske, at virkeligheden var sådan, som ministeren fremlægger, at virkeligheden var sådan, at det ikke var noget problem at finde adoptivforældre til børn, der bor på børnehjem. Hvis virkeligheden var sådan, kan man sige, så var problemet jo sådan set løst, for så ville der bare ikke være børn tilovers, som mange af de forældre, der også ønsker børn, kunne adoptere.

Så hvis virkeligheden var sådan, at der var flere forældre, som gerne ville adoptere børn, end der var børn, så var der jo ikke børn på børnehjem. Så var problemet sådan set løst.

Men tillad mig at spørge lidt ind til ministerens synspunkt med den konservative baggrund, ministeren har: Skal jeg forstå det sådan, at fru Pia Christmas-Møller, som er politisk ordfører for Det Konservative Folkeparti, og som mener, at det i hvert fald ville være langt bedre at lade et homoseksuelt par adoptere et barn end at lade barnet leve på et børnehjem, ville støtte det her forslag, og at hun så dér ikke taler på De Konservatives vegne?

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg mener endda, det fremgik af det citat, som hr. Kamal Qureshi netop kom med, men det kan jeg selvfølgelig tage fejl i, at fru Pia Christmas-Møller gav udtryk for, at det var hende personligt, som havde den opfattelse.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg håber, det var en fortaelse, for jeg synes, jeg hørte ministeren drage sammenligning mellem børn på børnehjem og børn hos registrerede par. Jeg håber, vi er enige om, at den her ordning, der er lagt an til her, uanset hvem vi taler om – om vi taler om et traditionelt par, om vi taler om enlige, eller om vi taler om registrerede par – er en ordning, hvor det i alle tre situationer vil være